Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka, JUDr. Michala Mazance, Mgr. Jana Passera a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobkyně O. P., zastoupen Mgr. Ondřejem Pivoňkou, advokátem v Mladé Boleslavi, Laurinova 1049, proti žalovanému Ministerstvu vnitra, Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní přihrádka 21/OAM, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 9. 2006, čj. OAM-1121/LE-BE07-BE07-2006, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 3. 11. 2006, čj. 55 Az 2/2006 - 20,

takto:

I. **Kasační stížnost se odmítá pro nepřijatelnost.**

II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.**

III. **Odměna advokáta Mgr. Ondřeje Pivoňky se určuje částkou 2400 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.**

Odůvodnění:

Žalovaný rozhodnutím ze dne 21. 9. 2006, čj. OAM-1121/LE-BE07-BE07-2006, zamítl žádost žalobkyně o udělení azylu jako zjevně nedůvodnou podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Žalobkyně podala proti rozhodnutí žalovaného žalobu u Krajského soudu v Praze, který ji rozsudkem ze dne 3. 11. 2006, čj. 55 Az 2/2006 - 20, zamítl. Žalobkyně (stěžovatelka) napadla rozsudek krajského soudu kasační stížností.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle citovaného ustanovení kasační stížnost odmítnuta jako nepřijatelná. Výkladem institutu nepřijatelnosti a demonstrativním výčtem jejích

typických kriterií se Nejvyšší správní soud zabýval např. v usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006 - 39 (www.nssoud.cz).

V posuzované věci stěžovatelka žádné důvody přijatelnosti kasační stížnosti netvrdila. Nejvyšší správní soud se proto mohl otázkou přijatelnosti její kasační stížnosti zabývat pouze v obecné rovině za použití kritérií nastíněných ve shora citovaném usnesení Nejvyššího správního soudu.

Stěžovatelka se v kasační stížnosti dovolala stížních důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., tj. nesprávného posouzení právní otázky soudem, a podle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., tj. vady řízení před správním orgánem, která mohla ovlivnit zákonnost, a pro tuto důvodně vytýkanou vadu měl soud napadené rozhodnutí zrušit. Namítla, že soud nesprávně posoudil otázku pronásledování ve smyslu § 2 odst. 5 zákona o azylu pro udělení azylu podle § 12 písm. a) a b) zákona o azylu, když v jejím případě došlo - byť ze strany nestátních subjektů – k ohrožení života a svobody a ukrajinský stát obecně není schopen zabezpečit ochranu před perzekucí ze strany osob napojených na organizovaný zločin.

Nejvyšší správní soud připomíná, že není důvodem kasační stížnosti ve smyslu § 103 odst. 1 s. ř. s., cituje-li stěžovatel toliko zákonný text tohoto ustanovení nebo jeho část, aniž by jej v konkrétní věci specifikoval, a nekonkretizuje-li vady v řízení či vady v právním úsudku, jichž se soud podle stěžovatele dopustil (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 11. 2004, čj. 1 Afs 47/2004 - 74, www.nssoud.cz). Stěžovatelka tedy řádným způsobem namítla pouze nesprávné posouzení právní otázky soudem. Obdobnými otázkami se již Nejvyšší správní soud zabýval v řadě svých rozhodnutí, v nichž vyslovil, že obavy z vyhrožování ze strany soukromých osob, nejsou bez dalšího důvodem pro udělení azylu podle ustanovení § 12 zákona o azylu. To platí tím spíše, pokud žadatel podal žádost o azyl až po delším pobytu v České republice a poté, co mu bylo uloženo správní vyhoštění, což svědčí tomu, že důvodem žádosti nebyly problémy žalobce se státními orgány domovského státu, ale toliko snaha o legalizaci pobytu v České republice. V takovém případě je namístě zamítnout žádost o azyl jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona o azylu (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2004, čj. 5 Azs 25/2003 - 94, ze dne 10. 3. 2004, čj. 3 Azs 22/2004 - 48, ze dne 31. 10. 2003, čj. 4 Azs 23/2003 - 65, a ze dne 27. 8. 2003, čj. 4 Azs 7/2003 - 60, www.nssoud.cz).

Nejvyšší správní soud, zejm. s ohledem na existenci své shora citované ustálené a vnitřně jednotné judikatury v posuzované věci žádné důvody přijatelnosti kasační stížnosti neshledal. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost jako nepřijatelnou podle ustanovení § 104a s. ř. s. odmítl.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Stěžovatelce byl pro řízení o kasační stížnosti ustanoven zástupcem advokát; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7 s. ř. s., § 120 s. ř. s.). Soud proto určil odměnu advokáta částkou 1x 2100 Kč za jeden úkon právní služby (převzetí a příprava věci) a dále 1x 300 Kč na úhradu hotových výdajů, v souladu s ustanovením § 9 odst. 3 písm. f), § 7, § 11 odst. 1 písm. b) a d) a § 13 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, celkem 2400 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. března 2007

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu